

בעזרה ש"ת

ספר

משבצות זהב

על מגילת רות

(כולל ספר תורי זהב)

אקדמות עם פירוש

הערות ביאורים וחידושים אשר חנני ה' יתברך

שבת י שעפטיל בלאאמו"ר משה יעקב זצ"ל ויים

ניסן תשס"ז

עיה"ק ירושלים תוכב"א

בירת המוסר

ע"ש ר' חיים מנחם להמן ע"ה
ר' ה"ר ש"ה ז"ל ירושלים א"י - 17/10/17
מיסודו של תנועת שוחרי מוסר, ירושלים

יעקב ישכר בער רוזנבוים
בהרחיק מוהר"ר ד"ים מרדכי זצוקלהח
מ נ ד ב ו ר נ ה
קרית נרבורנה, בני ברק

בס"ד

יום חמישי לסי' כי היום ה' נראה אליכס
כפירסיי, "להסודות סכינתו במעשה ידיכס
כ"ה אדר-ב' תשנ"ז, לפ"ק

בס"ד 17/10/17

לכבוד ידיני ורעי סאו שלמדנו יחד
כבאר יעקב הרה"ג ר' שבת וייס שליט"א

אחדשה"ט באהבה והוקרה!

נהניתו מאד מהפירוש שלך על מגילת
רות, שהצלחת לבאר שם כל ענין בהרחבה
והעמקה, וריבוי המקורות שהבאת מספרים
קדושים מרחיב את דעת הלומד את הספר.
גדולה מאד העבודה שהשקעת בספר יקר זה,
ואכן יצא ממנה ספר נאה ומתקבל. אין לי
ספק כי רבים יתענגו על ספרך זה כמוני,
ויישר כחך עליו!

י"ד אדר ונוכת נ"ס
י"ב י"ב
ש"ה

ראיתי מעשה אצבעותיו, חיבור נאה
ויאה, מעשה ידי אמן, ספר "תורי והב", אשר
אסף איש סודו, האי נברא רבא ויקרא,
שוכן באור התורה והיראה, מעוטב כבינה
יתירה, ידירנו הנכבד מאד נעלה, כש"ת
הה"ג הספי מוהר"ר שבת וייס שליט"א, יושב
בשבת תחכמוני בעיה"ק ירושתי.

נתתה שמחה בלבי בפועל ידיו הנפלא,
כי רחש לכו דבר טוב להתעסק בקדשים,
לחבר ספר פירושים וחידושים נפלאים על
נ"ך, אשר הוא מקצוע בתורה שאין הרבה
דורשים אותו. וראיתי כי העלה בחכתו
דברים נחמדים, פנינים יקרים, מאשר חנן
אותו אלקים, ואין ספק כי הספר יתקבל
בעה"י לרצון ויעלה על שלחנות מלכים,
שהרי אתמחי נברא מקרמת דנא וגם חוקה
על חבר שאינו מוציא מתח"י דבר שאינו
מתוקן.

ואני תפילה, שיוכה להמשיך בעבודת הקודש ולהרביץ תורה ברכים, ויתבררן סליו
בשערים המצוינים, ויוסף ה' עליו אורות עליונים, להאיר עינים בהבנת הכתובים, בהערות
וחידושים יקרים, שבעתיים מווקקים, ויוכה לשבת בבית ה' כל ימי חייו בטוב ובנעימים, לאורך
ימים ושנים טובים, ועינינו תחוינה בביאת גואל לציון ברחמים בב"א.

הכ"ד ידידו הדושה"ט כה"י,

המצפה לרחמי שמיא,

יעקב ישכר בער רוזנבוים
17/10/17

מזה וכה תדבקין עם־נערת־י: ם ענינך בשדה אשר־
 יקצורו והלכת אחריהן הלוא צויתי את־הנערים
 לבלתי נגעך וצמת והלכת אל־הכלים ושתיית מאשר
 ישאבון הנערים: ו תפל על־פניה ותשתחו ארצה
 ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי
 נכריה: יא ויען בעו ויאמר לה הגד הגד לי כל
 אשר־עשית את־חמותך אחרי מות אישך ותעזבי
 אביך ואפך וארץ מולדתך ותלכי אל־עם אשר
 לא־ידעת תמול שלשום: יב ישלם יהוה פעלך
 ותהי משפרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
 אשר־באת לחסות תחת־כנפיו: יג ותאמר אמצא־חן
 בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על־לבי שפחתך
 ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ד ויאמר לה בעו
 לעת האכל גשי הלם ואכלת מן־הלחם וטבלת פתך
 בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצפט־לה קלי ותאכל

ה רפה

אחריה והקא תחוספין עם
 עולימתי: ט תהא מסתכלא
 בסקלא דנחצרון ותהכין
 בתריהון הלא פקדית ית
 עולימאי דלא יקרבון ביד
 ובעיני ד' את צחית למוני
 אזילי למנאי ותהי שתאי
 מוני די מלין עולימאי:
 י ונפלת על אפקא וסגידת
 על ארצא ונאמרת ליה מה
 דין אשכחית רחמין בעינך
 לאשתמודעותני ונאנא מעמא
 נוקראה מבנתהון דמואב
 ומעמא דלא אידכי למיעל
 בכנשתא ד': יא ואתיב
 בועז ונאמר לה אתחנאה
 אתחנא לי על מימר חכימאי
 דכד גזר יי לא גזר על
 נוקביא אלהן על גוקריא
 ואתאמר עלי בנבואה
 בעמדין למיפק מינך מלכין
 ונקביאין בגין סבותא דעבדת
 עם חמותיך דפרנסת יתה
 בתר דמית בעליך ושבתך
 דחלתיך ועמיד אביך ואימך
 ונארצא דילדותיך ונאולת

לא אתגריא ולמיתב בין עם די
 טב בעלמא הדין על עוברך טב ויהי אגריך שלימא לעלמא דאתי מן קדם יי אלקא דישאל
 דאמת לאתגריא ולא תסבאה תחות טלל שכינת יקריה וכהווא זכותא השויכי מן דין גיהנם
 למתהי חולקך עם שרה רגקה רחל וזאה: יג ונאמרת אשכח רחמין בעינך רבוני ארום נחמתי
 (ונאכשרמני למדכי בקהלא ד'י: ונארום מלימא תנחומין על לב אמתך דאכטחמני למחסן עלמא
 דאתי הי בצדקותא) ונאנא לית לי זכו למתהי לי חולקא לעלמא דאתי אפילו עם חדא מן אמתך:
 יד ונאמר לה בועז לעידן סעודתא קריבי הלכא ומיכולי מן לתמא וטימישי סעודך בתכשילא
 דאתבשל בתלא ויתיבת מסטר חצודיא ואושיט לה קמח קלי ואכלת ושבעת ואשמארת:

תולדות ובית אהרן והווסת

[ט] וזה ח"ג ר"מ. [יא] נדרים לו: ירושלמי ימות פ"ג ג. [יב] ימות מ"ג. [יד] שנת ק"ג, מנינה כ"ג, וקר פ"ד
 ת, ממזכ"ר פכ"ח ב, רוח רנה פ"ה, מנחמא פנחס יג.

שפתי חכמים

רשי

(ט) וצמית והלכת אל הכלים. ואס ר דקשה ליה וכי ברור ליה שתצמא, ולמה אמר וצמית
 תצמאי ר אל תכלמי מלכת ולשמות מכלי המיס אשר ישאטון הנערים: (יג) לא אהיה כאחת שפחתך. איני חשובה כאחת מן
 השפחות שלך: (יד) וטבלת פתך בחומץ. מכאן שהמומן יפה לשרב (סג): ויצבט
 לה קלי. וישט לה. ואין לו דמיון במקרא אלא בלשון משנה (מנינה פ"ג מ"ה) אסוריים ומוך